

Barndomshjemmet

Der hvor åkrene står bølgende i vinden,
og hvor granskog suser mørkegrønn bak dem,
står den vesle røde stuen bortved grinden
som i svundne tider var mitt barndomshjem.
Det var sol og sommer i de grønne hager,
da som attenåring jeg der hjemme var.
Ja, de minner som en har fra gamle dager,
er de beste og de vakreste en har.

Refreng:

Ifra landet her i Vesten tanken glider
hjem til kjære Gamlelandet nå og da.
Skjønt det nå er svunnet, mange lange tider,
barndomshjemmet har jeg aldri glømt enda.

Jeg er gammel, og nå lever jeg på minnet
om mitt hjem og mine drømmers tilfluktssted.
Alt som dengang brukte fengsle barnesinnet,
står så klart for meg i stuens stille fred.
Der foreldrene meg gav hva jeg begjærte,
jeg forstod det kanskje først da jeg ble stor.
Og en nøysom livets glede de meg lærte,
Nå er begge borte, - både far og mor.

Tekst: Magnus Bostrup Landstad (1876-1956) Original tittel: "Fjorden der hjemme"
Melodi: Paul Dresser